

Ummæli

Elinborg Pálsdóttir

DROYMANDI

MEN SAMSTUNDIS
SYRGJANDI
LOFTHAVS-POPPUR

18-ára gamla stjörnuskotið, Elinborg Pálsdóttir, hefur júst útgivið nýggja EP við fýra lögum, ið eru afturlítandi, álvarsom og eisini eitt sindur hugtung. Talan er um eina persónliga fløgu í sing/songwriter-stílinum, sum nemur við evni sum eitt nú lagnur, kærleika og at missa

SIGURJÓN EINARSSON

Seinastu tíðina er 18-ára gamla Elinborg Pálsdóttir veruliga farin at gera um seg á føroyska tónleikapallinum. Eitt nú var hon at hoyra á ársins G! Festivali. Tann 21. august útgav hon sína fyrstu EP útgávu, ið ber heitið »Spor«. Í hesum sambandi hefur Elinborg eisini havt nakrar konsertir, har høvi hefur verið at hoyrt unga stjörnuskotið framføra síni nýggj lög.

Løgin, ið øll eru á føroyskum, hefur Elinborg sjálv gjørt lög og tekstir til, meðan Høgni Lisberg hevur framleitt, Jens L. Thomsen ljóðblandað og Jan Eliasson mastrað. Á útgávuni hefur hon fingið hjálp frá Benjamin Petersen og Mikael Blak, ið spæla ymisku ljóðførini, men til konsertir hefur hon havt egnan ból, umframt Ragnar Finsson, sum hefur hjálpt til á nøkrum framførslum. Húsan hefur Petur Hansen staðið fyri.

Løgin

Hennara fyrsta útgáva »Spor« fellur væl inn í eitt tónleikara univers, har tekstur og lög passa væl saman. Tað

Ásannast má, sum Eivør syngur tað so fagurt, at 'Lítla søta Elinborg við sóljugulum hári...' er við at blíva vaksin«

kann virka eitt sindur hugtungt, tá Elinborg bjóðar okkum við á hennar ferð gjøgnum eina skiftandi ljóðmynd av lofthavs-poppi í sing/songwriter stílinum. Útyvir tey skiftandi hugløgini, hoyra vit ymisk oyrafangandi tónleikabrot frá eitt nú gittarum, men har sjálv sangrøddin er í hásæti. Tekstirnir ferðast í tí tvímæltu og bjóða okkum spennandi myndagerð gjøgnum andsøgn og orðaspøl. Við sínum ljóðmyndum og tekstum, greiðir Elinborg okkum frá ungdomsins gleði, sorg og góðvarni. Røddin hjá Elinborg er í trá við hugtunga skandinaviska huglagið, har hennara sveimandi hugaheimur og huglag verður eitt, ið verður handað okkum í einum sorgblíðum og dagdroymandi stíli. Hetta hoyra vit í fyrsta lagnum, sum kallast »Dreymur«, har Elinborg spyrjandi spyr um sína egna tilveru – »uttan teg, hvat eri eg?« – ið sipar til kærleika, sum ikki er til at røkka.

Til ymiskar samrøður hefur Elinborg greitt frá, at hon brúkar persónligar hendingar í lívinum í sínum sangum. Tá hon í 2013 gav út stakløgini »Candle in the night« og »Stars falling«, ið javnan hava verið

at hoyrt í loftmiðlunum, vóru hesi lög skrivað á enskum, men onkursvegna riggar tað betur til Elinborg at skriva á føroyskum. Tað virkar meira erligt til hana og er meira persónligt – saman við sangum, sum spretta úr sorg, sakni og tí stóra spurninginum »hví?«.

Í sangunum »Tanki« og »Saknur« er saknur í hásæti, tá Elinborg ynskir at vita, um tú »kanst tú senda mær ein tanka?« Saknur kann vera ein tvísinnað kensla, ið kann eta teg upp innanífrá og gera ein so keddan, men samstundis er tað ein kensla, sum er avleiddur av kærleika – ein ómeta-